

Samling af Afgørelser

RETTENS KENDELSE (Anden Afdeling)

21. januar 2014*

»Annulationsøgsmål — juridisk privatretlig person — manglende bevis for, at sagsøgeren består som juridisk person — artikel 44, stk. 5, litra a), i Rettens procesreglement — åbenbart afvisningsgrundlag«

I sag T-168/13,

European Platform Against Windfarms (EPAW) ved advokat C. Kiss,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen først ved K. Herrmann og P. Oliver, derefter ved L. Pignataro Nolin, K. Herrmann og J. Tomkin, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens meddelelse af 6. juni 2012 til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Vedvarende energi: en stor aktør på det europæiske energimarked« samt af Kommissionens afgørelse af 21. januar 2013 om afvisning af sagsøgerens anmodning om Kommissionens fornyede prøvelse af denne meddelelse,

har

RETTEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M.E. Martins Ribeiro, og dommerne S. Gervasoni (refererende dommer) og L. Madise,

justitssekretær: E. Coulon,

afsagt følgende

Kendelse

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 1 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 18. marts 2013 har sagsøgeren, European Platform Against Windfarms (EPAW), anlagt nærværende søgsmål.

* Processprog: engelsk.

- 2 Ved skrivelser af 4. og 25. april 2013 samt 14. maj 2013 har Retten i medfør af artikel 44, stk. 6, i Rettens procesreglement anmodet sagsøgeren om, med henblik på en berigtigelse af stævningen, at tilvejebringe for det første den nødvendige dokumentation for at kunne bekræfte, i overensstemmelse med procesreglementets artikel 44, stk. 5, litra a), sagsøgerens retlige beståen som juridisk person, der er etableret på den i stævningen angivne adresse, og for det andet bevis for, at advokatens fuldmagt er behørigt udstedt af den, der på den juridiske persons vegne er beføjet hertil i henhold til procesreglementets artikel 44, stk. 5, litra b).
- 3 Sagsøgeren besvarede skrivelserne af 4. april og 14. maj 2013 inden for de fastsatte frister ved skrivelser indleveret til Rettens Justitskontor henholdsvis den 19. april og den 30. maj 2013.
- 4 Den 26. juni 2013 anmodede Europa-Kommissionen Retten om at udsætte nærværende sag i medfør af procesreglementets artikel 77, litra d), indtil Domstolen havde truffet afgørelse i sag C-401/12 P, Rådet mod Vereniging Milieudefensie og Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, sag C-402/12 P, Parlamentet mod Vereniging Milieudefensie og Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, sag C-403/12 P, Kommissionen mod Vereniging Milieudefensie og Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, sag C-404/12 P, Rådet mod Stichting Natuur en Milieu og Pesticide Action Network Europe, og sag C-405/12 P, Kommissionen mod Stichting Natuur en Milieu og Pesticide Action Network Europe. Sagsøgeren fremsatte ikke bemærkninger til denne anmodning inden for den fastsatte frist. Ved afgørelse truffet af formanden for Rettens Anden Afdeling den 30. september 2013 blev anmodningen om udsættelse afslået.
- 5 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
  - Kommissionens meddelelse af 6. juni 2012 til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Vedvarende energi: en stor aktør på det europæiske energimarked« annulleres.
  - Kommissionens afgørelse af 21. januar 2013 om afvisning af sagsøgerens anmodning om Kommissionens fornyede prøvelse af denne meddelelse annulleres.
- 6 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
  - Sagen afvises.
  - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

- 7 I henhold til procesreglementets artikel 111 kan Retten uden at fortsætte sagens behandling træffe afgørelse ved begrundet kendelse, når det er åbenbart, at en sag må afvises eller er åbenbart ugrundet.
- 8 I den foreliggende sag anser Retten sig for tilstrækkeligt oplyst på grundlag af akterne i sagen og beslutter, at der ikke er grundlag for at fortsætte sagens behandling.
- 9 Fremme til realitetsbehandling af et annullationssøgsmål, der er indbragt af en enhed i medfør af artikel 263, stk. 4, TEUF, afhænger først og fremmest af dennes status som juridisk person.
- 10 Er sagsøgeren en privatretlig juridisk person, skal stævningen i medfør af procesreglementets artikel 44, stk. 5, være ledsaget af sagsøgerens vedtægter, en nyere udskrift af handelsregistret, en nyere udskrift af selskabs- eller foreningsregistret eller andet bevis for, at sagsøgeren består som juridisk person, samt bevis for, at advokatens fuldmagt er behørigt udstedt af den, der på den juridiske persons vegne er beføjet hertil.

- 11 Uden at det er fornødent at udtale sig om spørgsmålet om, hvorvidt advokaten har behørig fuldmagt, skal det i den foreliggende sag bemærkes, at den stævning, som er indleveret til Rettens Justitskontor den 18. marts 2013, ikke opfylder kravene i procesreglementets artikel 44, stk. 5, litra a), idet sagsøgeren hverken har vedlagt stævningen sine vedtægter eller en nyere udskrift af selskabs- eller foreningsregistret eller noget andet bevis for, at sagsøgeren består som juridisk person.
- 12 Endvidere har sagsøgeren ikke, trods Rettens anmodninger om berigtigelse (jf. præmis 2 ovenfor), fremlagt nogen dokumentation for, at denne består som juridisk person. Sagsøgeren har blot fremsat to sæt argumenter, som – ifølge sagsøgeren – kan godtgøre, at sagsøgeren har status som juridisk person. Disse argumenter kan ikke tiltrædes.
- 13 For det første har sagsøgeren, selv om denne samtidig har erkendt ikke at være registreret i nogen EU-medlemsstat, anført, at idet sagsøgeren hovedsagligt er baseret i Irland, skal denne betragtes som juridisk person i henhold til irsk ret, idet der ikke efter irsk ret stilles krav om registrering ved de nationale myndigheder. Sagsøgeren har i denne forbindelse henvist til bestemmelserne i section 37(4)(c)-(e) i Planning and Development Act 2000 (2000-loven vedrørende byplanlægning og udvikling), som ændret ved Planning and Development (Strategic Infrastructure) Act 2006 (2006-loven vedrørende byplanlægning og udvikling (strategisk infrastruktur)) (herefter »2000-loven vedrørende byplanlægning og udvikling, som ændret«). For det andet har sagsøgeren anført, at dennes reelle hjemsted befinder sig i Irland og ikke på den i stævningen anførte adresse. Angivelsen i stævningen af en adresse i Frankrig er fejlagtig, idet denne adresse er formandens adresse og hjemsted for en ikke-statslig organisation (ngo), der er indregistreret i Frankrig, og som er et af sagsøgerens medlemmer.
- 14 Det skal i den henseende præciseres, at i henhold til section 37(4)(c) i 2000-loven vedrørende byplanlægning og udvikling, som ændret, kan en enhed eller privat organisation, som opfylder kravene fastsat i samme bestemmelses litra d), indbringe en klage for Bord Pleanála, der er en domstolslignende myndighed, over en afgørelse truffet på grundlag af en ansøgning om udvikling (application for development). Det følger herved af denne lovs section 37(4)(d), at den pågældende enhed eller organisation skal opfylde visse betingelser, navnlig at have forfulgt formålet om at fremme miljøbeskyttelsen i en periode på 12 måneder forud for indgivelsen af klagen for Bord Pleanála, og, i givet fald, de yderligere betingelser – navnlig vedrørende besiddelse af status som særskilt juridisk person, som er underkastet vedtægter eller forskrifter – der er fastsat af ministeren for miljø, kultur- og naturarv samt det irske lokalstyre i henhold til section 37(4)(e) i 2000-loven vedrørende byplanlægning og udvikling, som ændret.
- 15 Det skal endvidere præciseres, som det fremgår af sagsakterne, at pr. 26. oktober 2010 var der ikke stillet yderligere krav af ministeren for miljø, kultur- og naturarv samt det irske lokalstyre i medfør af section 37(4)(e) i 2000-loven vedrørende byplanlægning og udvikling, som ændret. På denne dato var der i øvrigt ingen planer om at fastsætte sådanne yderligere krav.
- 16 Disse bestemmelser er, for så vidt som de henhører under en sektorspecifik lovgivning vedrørende byplanlægning og udvikling, således begrænset til, inden for det område, der er omfattet heraf, at give de pågældende enheder en begrænset og særlig ret til at indbringe en sag for en enkelt instans, dvs. Bord Pleanála.
- 17 Imidlertid er en begrænset ret, som den af sagsøgeren påberåbte, til at indbringe en sag for et organ, hvis domstolslignende karakter end ikke er fuldstændigt godtgjort, ikke tilstrækkeligt til at påvise, at sagsøgeren i medfør af irsk ret har status som juridisk person efter fællesskabsretten, som berettiger denne til, uden nogen form for dokumentation for dennes beståen som juridisk person, at indbringe en sag for Unionens retsinstanser i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF.

- 18 Under disse omstændigheder skal det fastslås, at selv hvis det antages, at sagsøgeren har hjemsted i Irland, og at anførelsen i stævningen af adressen i Frankrig blot er udtryk for en fejl, er henvisningen til bestemmelserne i irsk ret, der er anført i præmis 13-15 ovenfor, i mangel af andre forhold, som ville kunne bekræfte sagsøgerens status som juridisk person, i sig selv utilstrækkelig til at godtgøre, at sagsøgeren består som juridisk person i overensstemmelse med procesreglementets artikel 44, stk. 5, litra a).
- 19 Dette bevis er heller ikke ført ved sagsøgerens registrering i Unionens åbenhedsregister. Selv hvis det antages, at denne registrering godtgør, at sagsøgeren, som denne gør gældende, er en eksisterende organisation med base i Irland, forholder det sig ikke desto mindre således, at registrering i det nævnte register ikke er betinget af den pågældende enheds beståen som juridisk person, således som det navnlig fremgår af artikel 14 i aftalen mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen om oprettelse af et åbenhedsregister for organisationer og selvstændige, der er involveret i udformningen og gennemførelsen af EU's politikker af 23. juni 2011 (EUT L 191, s. 29). Det følger af den nævnte artikel 14, at »[n]etværk, platforme eller andre former for kollektive aktiviteter, som ikke har retlig status eller er en juridisk person, men som de facto øver organiseret indflydelse, og hvis aktiviteter falder inden for registrets anvendelsesområde, forventes at lade sig registrere«.
- 20 Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at denne, således som Kommissionen har anerkendt det i afgørelse af 21. januar 2013, som er nævnt i præmis 5 ovenfor, opfylder kravene i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århuskonventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264, s. 13). Sagsøgeren har heraf udledt, at denne er berettiget til at indgive anmodning om intern prøvelse i overensstemmelse med artikel 10 i den nævnte forordning og, som følge heraf, til at anlægge annullationssøgsmål for Retten til prøvelse af afgørelsen truffet af Kommissionen i medfør af samme bestemmelse.
- 21 Denne argumentation kan ikke tiltrædes.
- 22 For det første kan enhver ikke-statslig organisation, der opfylder kriterierne i artikel 11 i forordning nr. 1367/2006, i henhold til forordningens artikel 10, stk. 1, indgive anmodning om intern prøvelse til den EU-institution, som har udstedt en forvaltningsakt i henhold til miljølovgivningen. Artikel 11, stk. 1, i samme forordning opstiller i denne forbindelse fire betingelser. Ifølge den første betingelse, som er fastsat i artikel 11, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1367/2006, skal den pågældende organisation være en uafhængig juridisk person, der ikke arbejder med gevinst for øje, i henhold til en medlemsstats praksis eller nationale lovgivning. Som nævnt ovenfor har sagsøgeren imidlertid ikke godtgjort at være anerkendt som juridisk person i henhold til en medlemsstats nationale lovgivning eller praksis.
- 23 For det andet fremgår det ganske vist af retspraksis, at en sagsøger, i henhold til Unionens retssystem, har status som juridisk person, såfremt status som sådan efter det retssystem, der finder anvendelse for den pågældende retlige enheds stiftelse, er opnået senest på tidspunktet for udløbet af søgsmålsfristen (jf. analogt Domstolens dom af 27.11.1984, sag 50/84, Bensider m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 3991, præmis 7 og 8), eller såfremt Unionens institutioner har anset den retlige enhed for en uafhængig retlig enhed (Retten dom af 11.7.1996, sag T-161/94, Sinochem Heilongjiang, mod Rådet, Sml. II, s. 695, præmis 31, og af 25.9.1997, sag T-170/94, Shanghai Bicycle mod Rådet, Sml. II, s. 1383, præmis 26; jf. angående faglige sammenslutninger af tjenestemænd Domstolens domme af 8.10.1974, sag 175/73, Union syndicale - Service public européen m.fl. mod Rådet, Sml. s. 917, præmis 11-13, og sag 18/74, Syndicat général du personnel des organismes européens mod Kommissionen, Sml. s. 933, præmis 7-9).
- 24 For så vidt som sagsøgeren med de ovenfor i præmis 20 anførte argumenter ønsker at påberåbe sig den i præmis 23 nævnte retspraksis, skal det præciseres, at for at vurdere, om sagsøgeren er blevet behandlet som en uafhængig juridisk person af en institution, har Domstolen i dommen i sagen

Union syndicale – Service public européen m.fl. og i dommen i sagen Syndicat général du personnel des organismes européens mod Kommissionen, jf. præmis 23 ovenfor, taget tre momenter i betragtning, nemlig for det første den pågældende enheds repræsentative karakter, for det andet besiddelse af tilstrækkelig selvstændighed til at kunne handle som en ansvarlig enhed i retlige forhold, således som det er sikret ved dens interne struktur i overensstemmelse med dens vedtægter, og for det tredje det forhold, at en EU-institution har anerkendt den pågældende enhed som forhandlingspartner (dommen i sagen Union syndicale – Service public européen m.fl., jf. præmis 23 ovenfor, præmis 10-13, og dommen i sagen Syndicat général du personnel des organismes européens mod Kommissionen, jf. præmis 23 ovenfor, præmis 6-9).

- 25 Uden at det er fornødent at udtale sig om sagsøgerens repræsentative karakter, skal det i den foreliggende sag bemærkes, at på grund af den manglende fremsendelse af vedtægter eller et hvilket som helst andet dokument vedrørende dennes stiftelse og interne funktionsmåde, til trods for Rettens tre anmodninger om berigtigelse, indeholder sagsakterne ikke nogen oplysninger, der kan godtgøre, at sagsøgeren er i besiddelse af tilstrækkelig selvstændighed til at kunne handle som en ansvarlig enhed i retlige forhold.
- 26 I den anfægtede afgørelse har Kommissionen ganske vist anset sagsøgeren for at opfylde betingelserne i artikel 11 i forordning nr. 1367/2006. Navnlig hvad angår den første betingelse, jf. præmis 22 ovenfor, har Kommissionen vurderet, på grundlag af de af sagsøgeren fremlagte oplysninger i dennes anmodning om intern prøvelse i medfør af nævnte forordnings artikel 10 samt en e-mailskrivelse, som sagsøgeren efterfølgende fremsendte til Kommissionen, at sagsøgeren er en i Frankrig registreret juridisk person, der ikke arbejder med gevinst for øje. Denne vurdering er dog foranlediget af sagsøgerens egne fejlagtige oplysninger om sin adresse (jf. præmis 13 ovenfor). Det forhold, at Kommissionen på grundlag af de nævnte oplysninger har behandlet sagsøgeren som en uafhængig retlig enhed i den anfægtede afgørelse, kan derfor ikke påvise sagsøgerens status som juridisk person.
- 27 Det følger af samtlige de foregående bemærkninger, at sagen må afvises i henhold til procesreglementets artikel 44, stk. 5, litra a).

Sagens omkostninger

- 28 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, bør det pålægges denne at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Kommissionens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

bestemmer

RETTEN (Anden Afdeling):

- 1) Sagen afvises.**
- 2) European Platform Against Windfarms (EPAW) bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.**

Således bestemt i Luxembourg den 21. januar 2014.

E. Coulon
Justitssekretær

M.E. Martins Ribeiro
Afdelingsformand